

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΘΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομή προπληρωτέα στήν Ἑλλάδα 12 ἑρ. σὺν τῷ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἡμ. λιάνες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γ' φωτοποιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, εἴτε ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλνουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θα τυπώνεται. Διάφενους κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ἔσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἑφημερίδαις. Γραφε ξεγράψι δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσι πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀθήναι, 21 Σεπτεμβρίου 1884

Ἄρ.θ. 140+138+12

ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

Συμπολίτες. Σωπάτε καὶ τὴν πάθαμε σὰν ἀγράμματοι, αὐτὴ τὴν φορὰ. Νὰ ἔτσι κίνεις δὲν πρέπει νὰ γράφῃ πρὶν ζετάσῃ πρῶτα καλὰ τὰ πράγματα, γιὰτὶ ὕστερα ἀναγκάζε-ται νὰ φράσῃ καὶ ἀντιφάσῃ, καὶ καταντᾶ πλέον νὰ μὴ τὸν πιστεύῃ τινὰς.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι πάλι ἔτσι. Ἄν μᾶς δίνουν ψεύτικαις πληροφορίαις ἢ παραφουσκωμέναις πρέπει νὰ γράφονται γιὰ νὰ ἀνκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια, μετ' τῆς συζητήσεως.

Ἔτσι λοιπὸν τώρα εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ τὰ γυρίσω μετ' τὸν δημαρχεῦντα Σηλυβριώτη, καὶ νὰ σᾶς πῶ, ὅσα, καθὼς μᾶς πληροφόρησε ὁ πεθερός του ἐκ μέρους του, γιὰτὶ ἐμεῖς δὲν μιλιώμαστε, ἔχομε κομμένο χαρτί.

Λοιπὸν νὰ μὴ γιὰρίζετε νὰ σᾶς βάνῃ σωλῆνες νεροῦ, διότι σωλῆνες δὲν ὑπάρχουν καὶ πίστωσις δὲν ὑπάρχει γιὰ νὰ φέρῃ, ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ γίνῃ ἐκεῖνος σωλῆνας γιὰ νὰ σᾶς φέρῃ τὰ νερά ποῦ γυρεύετε, πράγμα ποῦ θὰ τὸ ἔκανε προθύμως καὶ εὐχαρίστως, ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ σωλῆνες χώνονται ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν γῆ, φοβάται νὰ μὴ μᾶς σκάσῃ καὶ δὲν τὸ κάνει. Ὡ; ἐκεῖ τὸ χατῆρί σας δὲν προχωρᾷ.

Φωνάζετε νὰ σᾶς βάνῃ φανάρια καὶ γιὰζ. Μάθετε ὅτι ὁ δῆμος χρουστᾷ στήν ἐταιρία τοῦ σκοτοφωτισμοῦ τοῦ γιὰζ ἐκατὸ τῆς χιλιάδουλες καὶ δὲν κάνει πλέον ἢ ἐταιρία πίστωσι ἂν δὲν πάρῃ τὸν παρὰ τῆς. Ἀλλὰ γιὰ τὸ χατῆρί σας, γιὰ νὰ μὴ μένετε στὰ σκοτεινά, ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ τὸ κεφάλι του, ἤγουν νὰ ξουρίσῃ τὴν κάρα του καὶ ἔτσι γινόμενος φωνάζει, ν' ἀνεβῆ ἀπάνω στὸν Τρελό καὶ ἀπὸ κεῖ σὰν ἠλεκτρικὸ φῶς νὰ μᾶς καταφωτίξῃ, ἀλλὰ αὐτὴ τὴν δουλειὰ θὰ τὴν κἀνῃ μόνο ὅταν ἦναι πανσέληνος, ποῦ δὲν ἀνάθουν τὰ φανάρια καὶ φέγγῃ ἢ σελήνη τοῦ φεγγαριοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λήρῃ πῶς φωτᾷ ἢ κούτρα του.

Φωνάζετε πότε ὁ ἓνας, πότε ὁ ἄλλος πῶς δὲν ἔχουν ἢ βρίσκει σᾶς νερό. Μάθετε ὅτι οἱ μεγάλοι σωλῆνες τοῦ ὕδραγωγείου τῆς πόλεως ποῦ ἔβανε ὁ Κυριακὸς ἔχουν δέκα δάχτυλα ποῦρὶ μέσα, καὶ ἔτσι τὸ νερὸ δὲ χωρᾷ νὰ ἔρῃ ὅλο στήν πολιτεία καὶ γι' αὐτὸ τὸ χύνουν ἀπὸ τὴν δεξιαμενὴ. Ἄν ἦ-τανε Κομμινιώτης καὶ μπορούσε νὰ χωθῆ σὰν ἔρπετο μέσα

στοὺς σωλῆνας τοῦ ὕδραγωγείου νὰ τοὺς παστρέψῃ καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἔκανε, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν του αὐτὸς δὲν ἔμαθε νὰ κολυμπᾷ σὰν τὸν Σούτσό μας στὰ ὕδραγωγεία, γιὰτὶ κοντὰ στὸ πνίξιμο μπορεῖ νὰ πάρῃ καὶ ρευματισμοὺς, καὶ δὲν ἐννοεῖ ποτὲ ἂν δὲν μαθῇ πρῶτο νὰ κολυμπᾷ στὴ στεργιά νὰ μπῆ στὸ νερό.

Γιὰ τοὺς κυρίους ἀξιοτίμους Πλακιώτες ποῦ παραπονοῦνται ὅτι τοὺς φορολόγησε ἀπὸ μιὰ καὶ 50 γιὰ τὴν ἀποζημίωσι τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ Σαμοθράκη, ποῦ ἔφαγαν τὰ γαιθούρια σας, καὶ ὄχι αὐτὸς, ἢ ἀπόφασις ἦτανε βγαλμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχο καὶ σ' αὐτὸν ἔμεινε νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Ἄν ἦτανε πλούσιος προθύμως θὰ σᾶς τῆς πλήρωνε καὶ αὐταῖς, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν σας αὐτὸς ἔχει κάνει παραχώρησι, τί λοιπὸν βοήθεια περιμένετε ἀπὸ πτωχὸν ἄνθρωπο σὰν καὶ μένα.

Ὡστε ὡς καθὼς παρατηρᾷτε τὰ παράπονά μας πᾶν στὸν βρόντο, καὶ νὰ πάψομε παραπονούμενοι γιὰτὶ δὲν ἔχομε δικαιο μ' ὅλο τὸ δίκαιο ποῦ ἔχομε. Ἐδῶ εἶναι ἢ παροιμία ποῦ λέει, δὲν μπορούμε ἀδερφε νὰ βροῦμε οὔτε τὸ δίκαιό μας.

Εἰδήσεις.

Τοῦ Νικόλα τοῦ Φαλιούρη ποῦ εἶναι ἀπέναντι τοῦ Βοργιά τὴ βρούσι ἐξεγείλισε ὁ ἀπόπατος καὶ βρωμολογᾷ ὁ κόσμος.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας θὰ λάβῃ τὴν φροντίδα τῆς ἀδιαφορίας, ὥστε νὰ μὴ φροντίσῃ γιὰ τίποτα, χάριν τῆς υἱείας τῆς πόλεως.

2

Μεγαλόπολις. Τὰ παιδιὰ, ἤγουν οἱ νέοι Γ. Βαλάσης, Κ. Κοσμόπουλος, Γ. Πελεκούδης, Κ. Καλάσης σκοτόνονται κάθε βράδυ ἀπόξω ἀπὸ τὸ σπῆτι μιᾶς χήρας καὶ σηκώνουν ὅλη τὴν πολιτεία στὸ ποδάρι, καὶ τὴν χωροφυλακὴ καὶ ὁ δήμαρχος ἀγρόν ἀγρόρασε. Ἄς τοὺς ρίξῃ λοιπὸν στὸ ὕδραγωγείο, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου στὸν ποταμὸ, καὶ ἀπορίᾳ καὶ τοῦ τοιοῦτου στὸν ἀπόπατο, γιὰ νὰ μὴ λερῶσῃ τὰ πηγὰδια.

3

Κωνσταντινούπολις. Εἰς τὴν ἁγία Τριάδα τοῦ Ταξιμᾶ βγαίνουσι δίσκοι στὸ μέσο τῆς λειτουργίας κατὰ νέοι, ὁ Γιάννης

Κυρινόπουλος και Δ. Αρατουλίδης και προσβάλλουν τα κορίτσια των νοικοκυριών εις τρόπον ώστε θα καταστήσουν να μη πηγαίνουν πλέον ή γυναίκες στην εκκλησιά. Τόσο το καλλίτερο, ως μη πηγαίνουν δια το ασκανδάλιστον των γυναικών.

4

Σήμερα το απομεινόμερο θα πουληθή στους δρόμους ο λόγος του Λεβιδή που εΰγανε προχτές στο δικαστήριο. Είναι αλλοιώτικος λόγος πάλι αυτός, λόγος που έχει τον λόγο του και ξεσκεπάσει πολλά και ποικίλα και διάφορα μυστήρια της ιεράς εξέτασης. Για διαβάσατέ τον. Θα σας φανή τόσο περιεργος, που θα λέτε, να λόγος μια φορά.

5

Λούριο. Στο Λούριο είναι κάτι τοκιστίδες και σουλα-σα-δόροι που περπατούν με ζένα πανταλόνια και αρχαιολογικές αρβίλλες. Μας γράφουν και τα όνοματά τους, και κάνουν και δείχνουν. Πολύ καλά λοιπόν, αφού είναι έτσι, ως βγάνουν τα ζένα πανταλόνια να περπατούν ξεβράκωτοι, προς ευχαρίστησι του κατηγορού των.

6

Περαίας. Μία κορίτσι που κάθεται κοντά στο Παπα Πέτρου το σπήτι κάθεται και κοροϊδεύει τα άλλα κορίτσια που πάν στο ύψαντήρι και κείνα θυμούνται και μας γράφουν να της πούμε να μη τα κοροϊδεύη, διότι κι' αυτή ήτανε εργάτρια και κάτι άλλα που δεν γράφονται. Σε γυναικοκαυγάδες δεν ανακατέουμε τοπαράπαν και όλος διόλου, διότι με γυναίκες όποιος τα βάζει δύσκολα τα ξευγάζει.

7

Περαίας. Ο Ν. Σταμάτος Στραβολαίμης, που μένει στο ξενοδοχείο ο Άρης γέλασε ένα στραβό και του πήρε για κάρπο ένα τάλλαρο πώς θα του νοικιάση ένα σπήτι, χωρίς σπίτι να έχει, και τώρα ο φτωχός στραβός του γυρεύει το τάλλαρο και ούκ εστιν τάλλαρο. Καλά να την πάθη αφού πήγε και του πάσσαρε το τάλλαρο σά στραβός, μπάς δεν έπαθα την ίδια δουλειά εγώ που έχω τέσσερα μάτια. Και του χρόνου.

8

Επαρχία Ήλίας Δήμος Λετρίνων Πύργου. Ο καυγας είναι για ένα παραθύρι. Ο Γιάννης ο Λιούρης ο κουμπάρος του ειρηνοδίκη έλαβε προσωρινά μέτρα εναντίον ενός που έχτιζε σπίτι στο πλάι του εν απουσία του ειρηνοδίκη, και όταν ήρθε ο ειρηνοδίκης από τα χωριά ο Αλεξανδρόπουλος, εΰγανε απόφασι με αριθμό 1735 με την οποία κηρύττει τον έαυτό του αναρμόδιο για τη δική, και αφού εΰγανε αυτή την απόφασι της αναρμοδιότητός του, ύστερα εΰγανε άλλη αρμόδια απόφασι να μη κτίση το παραθύρι ο αντίδικος, και ούτω το λοιπόν σας ο αναρμόδιος έγινε αρμόδιος. Αυτό πάλι πρέπει να γραφή στον Άρειο Πάγο. Αρμόδιος Ξαρμόδιος, δηλαδή παίζουμε το μπαίνω βγαίνει.

9

Περαίας. Ο Ανδρέας ο Λυγδόπουλος ο κουρέας κουρέας παρακαλάται όταν υποσχεται να εκτελέη τας υποσχέσεις του, ως καθώς και εγώ που δεν βάζω λέει ταχτικά στην υποφυλλίδα και να πάη και ο γυός του Γιωργίτσα για το ρολόγι το ξένο που βαστά ενέχυρο και κευδαρίζεται με ξένο ρολόγι, για να μη του λην μπάριμπα Ρούρα, βγάνε τα ζένα ρούχα, και να μας πής όταν ερχόμαστε απάνω που έχει καλό κρασι να πίνουμε μια στάλα. (Κρασι εδώ στην Αθήνα μας τα μωρντάρεψαν όλοι, αν θέλετε μούστο καλό, μάλιστα).

10

Χαλκίδα. Ο γυμνασιάρχης της Χαλκίδας Π. Σπανόπουλος έλυσασε της κόττες των μαθητών σάματις θα της κινή εμπόιο. Ήτανε δε τρεις μήνους άρρωστος και τρεις σε άναρρωσι

και παράσσε μόνο τρεις μήνους και έβαζε τα παιδιά και εκαναν μέσα στο σχολείο τα θέματα τα λατινικά με τα λεξικά, και έγραψε στο ύπουργείο ψέμματα πώς εδίδαζε όλο τον χρόνο, που κακό χρόνο να μην έχη. Αυτά δεν τα βλέπει ο ύπουργός Βουλπιώτης. Τέτοιαις ψιλοδουλειαις ποιός της ζετάζει, έπειτα θα δούλεψαν και ή κόττες, αφού έχει μαζεψει τόσο πολλά. (Ανεύθυνον).

11

Κύριε Νομάρχη. Οι φυλακωμένοι του Μεντρεσέ παραπονούνται ότι παραποκνήθηκαν και έγιναν σαν σαρδέλλες παστωμένοι, βαρύνοι, ελαφρόνοι και ύπόδοκοι. Έκαναν λέει και αναφορά από δω και δυό μήνους στην διεύθυνσι των φυλακών και ούκ εστι φωνή και ούκ εστι άκράσις, και ακόμα οι αρχιφύλακες δεν άφινουν τους συγγενείς των να τους πηγαίνουν τα χρειαζόμενα και είναι σε μεγάλη άπελπισία οι άνθρωποι και δεν ξέρουν τι να κάνουν. (Αφού, αδερφοί φτάσατε σε τέτοιο βαθμό άπελπισίας, άλλη έλπις σωτηρίας δεν ύπάρχει παρά να πέσατε μέσα σ' ένα πηγάδι να πνιγίτε, και έπειδή δεν χωρείτε όλοι μαζωμένοι, να πέφτη ένας ένας.)

12

Σμύρνη. Ο Στέλιος Σταίς έχει μια πάστα στα μαγαζι του που ζυμίζει από δω και ως τον Περαία και την πουλά εννιά γρόσα την όκα και έχει και σκουλικιασμένη σάλτσα και εις την συνοικία του αγίου Δημητρίου δεν έχουν εκεί τέτοιους κολοκυθοκορράδες και δεν ξέρουν τι να κάνουν. (Απλούστατο, να μη πηγαίνη κίνεις να ψουνίξη άπ' αυτόν αφού είναι αποτέτοιος και άλλη φορά να μου κάνετε τη χάρη να μη μου στέλνετε τα γράμματα άπλήρωτα, και πληρώνω τα διπλά εγώ σαν κερατάς, γιατί σας πήρε ο διάολος και σας σήκωσε.

13

Λούριον. Ο κύρ Νικόλας ο στραγαλατζής που είναι απέναντι στο στρατοδικείο ένοχλά μια δούλα εις το περι έργολαβίας ζήτημα, και λοιπόν τον συμβουλεύουν να μην ήναι πολύ ένοχλητικός, διότι αν το μάθη το άρεντικό της δεν θα τον ένοχλήση μόνο, αλλά θα τον παραύπερραχνολήση. Φαγοθήτη. Το γράμμα είναι από Λούριο και ή ύπόθεσις συμβαίνει στην Αθήνα. Αμ λέω κ' εγώ που στο διάβολο βρέθηκε στρατοδικείο στο Λούριο. Και αν δεν το θυμόμουνα θα με λέγατε βλάνα, ώστε πάρτε τον λόγο σας πίσω, γιατί το προλαβα.

14

Κύριε Συντάχτη. Κάθε τίμιος άνθρωπος πρέπει να εκτελέη τας υποσχέσεις του. Που είναι που μας είπεσ στο πρώτο φύλλο πώς θα μας βάζης και πολιτικαις ειδήσεις; Σταύρος Παπαγιάννάκης. (Εδώ είναι ύπουργοι και βασιλείδες και άθετούν τον λόγο του και όχι εγώ; Αλλη φορά, σαν το θυμηθώ).

15

Περαίας. Κύρ έργοστασιάρχη Μπαρμπάρεσο, να κινήσε σε παρακαλούν παρατήρησι στον έργοστασιάρχη Ι. Εΰγουν να μη βρίζη τους υπηρέτας σαν να ήναι υπηρέτες τους, διότι άνθρωποι είναι κι' αυτοί, και έχουν και φιλότιμο απάνω τους και δεν παραδέχονται να βρίζονται, και ταύτα προς άποφυγήν πάσης μελλούσης μαναβέλας πάταξον, και έστω προς γνωσίαν σου, και αν προσηποήσης πώς δεν έλαβες γνωσίαν, θα λάβης γνωσίαν, όταν θα συμβή ή σκηνή του καμώματος που δεν θα γίνη ποτέ, αλλά μπορεί και να γίνη. Είναι άνθρωποι με φιλότιμο, σου λέει ο άλλος, και να μη νομίξης πώς τους κοροϊδεύουμε, κοροϊδο και σύ. Να μαζέψης την γλωσσά σου κύρ Εΰγχο, ή άλλωιως όπου σε βρω θα σε ξεγκυλιάσω, αν δεν φοβόμουνα.

16

Προς τον συντάχτην του Παλιανθρώπου «Ζευ γλάθισε, των δ' δε αίτιος κακών». Μένανσα και

τούτοις έτοι. «Ω τλήμων άρετή, λόγος άρ' ήσθ' εγώ δε σε, ως έργον ήσκησεν ου δ' άρ' εδούλευες τύχη». Ξέρετε τι λένε αυτά τα άρχαία ελληνικά; Δεν ξέρετε; Αμ ουτε γώ δεν ξέρω ως καθώς και κείνος που τάγραψε, καταλαβαίνω μοναχά άκραις μέσαις πώς θέλει να με βρίση, γιατί κάτι φαίνεται να μου είχε γράψει να του γράψω και πήγε το γράμμα του με τάγραφα. Για να του άπαντήσωμε λοιπόν και μείς περι άρχαία ελληνικά, του λέμε: «Ου σύ μας λιοδροείς άλλ' ο οινο». Μεθυσκοτάβε.

17

Νεκρολογία. Χθές περι ώραν άφάς άποβίωσε Θανούσα και άνευ μάλιστα γιατρού, ή Ντουντουκά μου, ή γατουλά μου, που σας κατουρούσε τα άνυπόγραφα γράμματα. Αθλιοι μου το βασκάνατε. Η μακαρίτισσα διακρινόντανε επί άρεταις. Φωμι δεν έτρωγε και ουδέποτε καταδέχτηκε να πειράξη κένενα ποντικό και από το ρουθούι της αν πενούσε, τον περιφνούσε. Και ήταν και άσπρη και κίτρινη και μαύρη, και ειχε και ουρά. Ουδέποτε έρώναζε νιαου παρά όσάκις φοραις έπρόκειτο να κλέψη. Εράπαξ έρ' όλου του βίου της έγκρημίστηκε από το παράθυρο μ' ένα ψάρι αλλά και αυτό δεν το έφαγε αυτή, δεν το χάρηκε, της τάφαγαν τα σκυλιά. Και έπήγε και άνυμφορ, ήγουν άνυμμένος, άνευ γατακίων, άθύλαστος και τα λοιπά. Μόλις άρχισε να μου ξανοίγεται με τους γάτους, να ξεμπουραλιζεται, και ήθελε να με κερατώση, αλλά πριν μου κινή αυτή την εΰτυχία ψόφησε.

Ω γατούλι της γατούλας που είσαι; είσαι αποβιωμένο; Ω, όπόσας θλίψεις μου άφίνεις θανατούσα. Ω, έμε, και σε γατάκι μου εκεί που κοιμούμαστε μαζί στο κρεβάτι και κόντεψα να μου βγάνης με τα χωρατά σου μια βραδυά τα μάτια, να σε πετάξουν τώρα μέσα στο κάρρο; Ας ήναι, ή κηδεία του έγένετο μεγαλοπρεπή, με το φτυάρι την εθαναν στο κάρρο και την στόλιζαν χιλια στεφάνια από λαχανόφυλλα, ραπανάκια και λοιπά. Τον επικήδειο λόγο με στίχους τον εξεφώνησε ο Περικλής και Φασουλής του Σουρή επί του κάρρου και χωρίς να πληρωθή. Και ιδού τον, είναι σύντομας διότι έθιαζότανε ο σκουπιδιάρης να φύγη.

«Υπαγε μετά των άλλων Ντουντουκούλα μας μικρή, και αν ζήσης και αν πεθάνης πάντα βρίσκεσαι νεκρή. «Όταν ζούσες ήσουν ζωσα, τώρα βρίσκεσαι νεκρά, «το δημόσιον πληρώνει της ταφής με τον καρά. «Όταν ζούσες ήσουν γάτα, τώρα είσαι ψόφια πλέον κ' είναι περιττά τα λόγια για να είπω περιπλέον. Σώθηκε.

Γ. Γ. Προσκαλέστηκε τηλεγραφικώς από το Λονδίνο και ο Φιλήμων να στείλη νεκρολογία, αλλά ήθελε λέει να του στείλωμε πρώτα την βιογραφία του γατουλιού και έπειτα να την συντάξη, εις τρόπον ώστε ως που να έρθη ή νεκρολογία του μπορούσε να βρωμούσε το μακαρίτικο.

18

Ίτέα. Η Ίτέα όνομάστηκε λέγει από μια Ίτιά που βγήκε κοντά σε μια μηλιά ενούς δένδρου, και λοιπόν καταστράφηκε αυτή ή ίτέα της ίτιας, και ο ύπαστύνος είναι γάδαρος χωρίς αυτιά, και ο Πετρόπουλος ο βουλιαχτής θα φάη μαυρο για της ύποχρέωσης που τους εκανε, και κάτι άλλα μπερδεμένα που δεν μου δίνουν να καταλάβω για να σας δώσω να καταλάβετε και σεις. Είναι από κείνα που δεν καταλαβαίνονται, και έπομένως εγώ δεν είμαι ύποχρεος να σας δώσω να καταλάβετε πράγματα που δεν καταλαβαίνω.

19

Κωνσταντινούπολις. Πέντ' εξ μάσκαράδες, (μα από τώρα); πάν στο Φανάρι σ' ένα φούρνο μέσα και χαλούν τον κόσμο με της γαιδουροφονάρες τους ήγουν τραγούδια, και δεν άφινουν τον κόσμο να κλείση μάτι. (Ας φροντίση ή περιπολία να τους συμμαζέψη).

Είναι και άλλοι μάσκαράδες που ξεμερόνονται με το τνεπαβουδι και ανοίγουν τα περάθυρα για να τους άκούη ή γειτονιά και άμα τους κάνουν παρατήρησι λένε= Και πώς δεν μοδασάσε. (Αί είναι, τώρα για να μη σκάση τινάς μ'αυτά που μας γράφουν, ως λάβη τα μέτρα της ή άστρονομία, για να μη στείλωμε αυτού τον Μαγκούρη και σας άπομαγκουρώσει όλους, μαγκούριδες του διαόλου).

20

Στη Νεάπολι είναι μια Στυλιανή σε ένα στενό και στο στενό εκείνο είναι ένα χαντάκι, και στο χαντάκι μέσα αυτό ρίχνει ή Στυλιανή της άκαθαρσίας της και τσακόνεται με όλα την γειτονιά, και βρίζη όλαις της νοικοκυράδες. (Να χαθήτε μάσκαράδες, γιατί βρε κούτσουρα δεν μας γράφετε και τον δρόμο. Να έτσι πάν χαμένα τα λόγια μας).

21

Κοντά στην άγια Ειρήνη και δρόμος Κελοκοτρώνη ή Καλαμιώτου και άριθ. 3 εις το έμπορικό κατάστημα του κ. Γύπαρη εφέρθησαν τελευταία, δηλαδή έφερε, διάφορα κασμίρια διαγονάκι και διάφορα καστόρχια πρώτης και κάνει και παραγγελίας με πολύ συμφέρουσες τιμαίς, έχει δε και έτοιμες ένδυμασιαις των ρουχών κι'αυταις με συμφέρον σας τιμας του άγοραστού. Τρέξετε πριν σας πιάση το κρύο και ύστερα θα πηγαίνετε να του γυρεύετε και δεν ήσχη να σας δώση, γιατί θα τάχη όλα ξεκαμωμένα ήγουν πουλημένα.

22

Κέρκερα. Εκεί σε μια έβραϊκή γειτονιά ύπάρχει μια εκκλησιά δική μας λεγόμενη Όδηγήτρια, οι κύριοι λοιπόν συμπολίτες μας έβραιοι πήγαιναν κάθε Κυριακή και ρίχναν τα σκουπίδια τους τριγύρω και έπειδή τους έγεινε παρατήρησις τώρα πηγαίνουν στη μπόρτα και ρίχνουν σακατά με τα χαρτιά. Εγώ θαρρώ, πώς οι συμπολίτες έβραιοι που από κάθε άλλο κράτος χαίρουν πλήρη έλευθερία και ίσότητα με μας, ότι δεν πρέπει να μας κάνουν αυτά τα μάσκαραλίκια, τα έποια αναπτύσσουν τα πάθη και τα μίσση των θρησκείων. Πρέπει να σκερτούν οι κύριοι έβραιοι, ότι έμεις όχι μόνον δεν τους πειράζουμε την θρησκεία τους, αλλά και τη μικρή μας προστασία τους δίνουμε το κατά δύναμιν. Τρείς είστε φρόνιμοι άνθρωποι και καταλαβένετε περισσότερα από όσα σας γράφω, και δεν είναι πρόπον να μας πειράζετε αφού δεν σας πειραζόμε αλλοιώτικα ήθελα να σας τα γράψω αλλά σας πήρε ή πέννα στα μαλακά.

23

Δεν ξέρω πότε, μα θαρρώ πρό λίγες μέραις διάβασα στο άστρονομικό δελτίο πώς κατασκευήκαν τόσαις όκάδες ψάρια σκοτωμένα με την δυναμίτιδα και στάληκαν στο φτωχοκομείο. Αρα θα πή πώς δεν βλάφτουν.

Παρακάλεσα λοιπόν χτες κ' εγώ ένα μικροΠαντελή στοιχειοθέτη να μου πάρη λίγα ψάρια αν ήθελε. Μούφερε μια ουρά χωρίς κεράλι άριστούργημα. Μαγειρεύτηκε. Πάω να πιάσω με το περούνι, έπήγαινε εις τα έξ άν διαλύθηκε. Αί είπα με το κεράλι μου, θα παράθρασε=Φέρε μου τριανιτό. Τ' ειχες Γιάννη τ' είχα πάντα. Μούβρε να το πετάξω, αλλά έλα που το είχα πληρωμένο. Τώρα θα μου πήτε και γιατί σας γράφω αυταις της αηδίας. Να, για να σας δώσω μια συμβουλή καθ' εκάστην, ότι δηλαδή όσα ψάρια φρέσκα βλέπετε στο μαγειρευμα και μαδούν, είναι της δυναμίτις και να μη τσακονόσαστε με της γυναικίς σας, ότι σας τα παράθρασαν κ' έλυσαν.

Βλάφτουν; όχι. Αφού ή ίδια άστρονομία τα στέλνει στο φτωχοκομείο. Αμ γιατί τότες τα άπαγορεύουν να πουλούνται. Διότι λέει είναι σκοτωμένα και δεν βγήκαν από τη θάλασσα ζωντανά. Το συμπέρασμα μου είναι ότι ψάρι στην Αθήνα μη περιμένετε να ράτε καλό, μόνο ρίχνετε μέσα στη κοιλιά σας, ότι βρήτε διότι κατά την άστρονομία τώρα ουτε τα βρώμια δεν βλάφτουν, αφού τα στέλνει όλα στο φτωχοκομείο. Βρε, τι γινόμαστε, και δεν μας πέρνει και ο κόσμος χαμπάρι.

Πρὸς τοὺς φυλακισμένους τοῦ Μεντρῆσέ. Αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεται χωρὶς ὑπογραφή γιὰ ἓνα ἀρχιφύλακα λοχία δὲν γράφονται γιατί εἶναι ἀπὸ τὰ ἄγραφα, καὶ ἐγράφηκε γιὰ μὴ γραφῆ καὶ μισογράφηκε.

Πρὸς μὴ δραχμῆ ἢ ὀκτὸ τὸ κρασί; — Μὰ ἔτσι λέει ὁ Τρικούπης σου πᾶς τὸ πουλοῦμε.

Θριαμβάκος. Ὑστερα ἀπὸ ὅσα δίκαια γράψαμε γιὰ τὸν γαιδουροσιδηρόδρομο τῶν Ἀμπελοκάπων ποῦ πήγαινε μὲ φωτιά καὶ ἤθελαν νὰ σκοτωθοῦν τὰ ἄλογα τῶν χωρικῶν τώρα μάλιστα ποῦ εἶναι ἀπάνω στὴ μεταφορὰ τοῦ μούστου, διατάχθηκε προσφορῶς νὰ πιάσῃ τὸν ἀτμὸ καὶ νὰ ζεψῇ ἄλογα. Ἄμ. ἔπρεπε νὰ ἦναι τινὰς ἄλογο ζῶο νὰ μὴ καταλάβῃ τὸ δίκαιό μας.

Σὲ διορίζει ὁ Τρικούπης Ἰουσταρτζήμπασι. — Μὲ μισό; — Ὅχι, θὰ πληρώνεσαι μὲ μούστο.

Ὁ βασιλέας ἔρχεται τώρα κοντὴ μῆσα στὸ μῆνα, θὰ παρουσικστοῦμε καὶ θὰ τοῦ ξερράσωμε τὰ παράπονά μας στὰ μαῦρα ντυμένοι.

Ἔρχονται ἀπὸ τὸ Κουρουπῆ μελυτμένοι ἀπὸ τὸ μούστο.

Θριαμβάκι. Καὶ πάλι ὕστερα ἀπὸ ὅσα γράψαμε φουρκίστηκε ὁ μοίραρχος καὶ διέταξε τοὺς χωροφύλακας νὰ μὴ μᾶς τραβοῦν πλέον τὸ κουλόκορο τῶν 50 καὶ μιᾶς δραχμῆς ὅταν μᾶς ἀρπάξουν μαζὺ μὲ τοὺς δημοσίους ὀρπάχτορας γιὰ τοὺς φόρους. Προσέχετε λοιπόννὰ μὴ σᾶς φορολογοῦν.

Μωρὲ τὴν πάθαμε, ἀπὸ τοὺς φόρους μείναμε καὶ μεῖς ξυπόλυτοι.

Μεγάλος καυγᾶς ἀναψε μὲ τὴν Πρωία καὶ τὴν Ὠρα, τέτοια ὦρα καὶ τέτοιο πρωὶ νάχουν ποῦ δὲν μᾶς δίνουν νὰ καταλάβωμε τίποτα.

Ἡ Ὠρα λέει, τέτοια ὦρα νὰ ζυπνᾶ, πῶς ἔκανε δὲν ξέρω πόσα μελεούνια δρόμους, σὲ ὅλη ἅπασα τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανέναν δρόμος, φαντασθῆτε πλέον ποῦ μᾶς γράφει πῶς εἶναι φτειασμένοι καὶ κείνοι ποῦ εἶναι ἀκόμα ὑπὸ μελέτη.

Ἡ ἄλλη πάλι ἡ Πρωία, λέει, πῶς δὲν ἔγιναν τίποτα δρόμοι καὶ ὅτι τὰ μελεούνια πᾶν στὸ βρόντο, καὶ ὅτι μᾶς κοροϊδεύει ὁ Τρικούπης.

Ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀνακατοσοῦρα ποῦ παλεύουν μὲ χιλιόμετρα καὶ μελεούνια οἱ δύο πρωτοψεύτιδες τῆς Ἑλλάδας, ἐμεῖς οἱ ἀπένταροι βρισκόμαστε μπερδεμένοι καὶ δὲν ξέρομε ποῦ νὰ βροῦμε τὴν ἀλήθεια.

Θέλομε νὰ μάθωμε καθαρὰ καὶ ξέστερα πόσοι δρόμοι ἔγιναν τελειωτικοὶ καὶ δουλεύουν, πόσα μελεούνια ξοδεύτηκαν γι' αὐτοὺς, καὶ οἱ κύριοι γάλλοι μηχανικοὶ πόσαις χιλιάδαις πῆραν ὡς τώρα καὶ τί δουλειὰ ἔκαναν, καὶ νὰ πάψουν τὰ φλινζ φλάντζ φλούντζ, οἱ δὲ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ἐλληνικὴ ὑπηρεσία πρέπει νὰ γράφουν ἐλληνικὰ, καὶ ὄχι ἦρθαν νὰ μᾶς στήσουν κράτος ἐν κράτει.

Νὰ μὴ χανῶνται δὲ πῶς τοὺς παρακαλέσαμε καὶ ἦρθαν, διότι ἂν ἐμεῖς ἔχωμε τὴν ἀνάγκη τους, τοὺς πληρώνομε ὅμως καὶ τὰ κερατιάτικὰ μας, δηλαδὴ βαρβάτα.

Τέλος πάντων παρακαλεῖται ἡ Πρωία νὰ μᾶς τὰ ξεκαθαρίσῃ δὲν λέμε καὶ ἡ Ὠρα διότι βλέπετε ὁ ἀντιβασιλέας σᾶς δὲν καταδέχεται ν' ἀπαντήσῃ σὲ κανέναν, δὲν δίνει λόγο σὲ κανέναν. Εἶναι ἄστε ντοῦα οὔ.

Κάνε μὲ καὶ μὲνα σπιούνο, καὶ χέρι σου καὶ ποδάρι σου νὰ φιλήσω.